

306

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie wymiaru i poboru podatku od lokali w budynkach pozostających w zarządzie lub administracji niektórych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 19 ust. 1 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87, z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316) i w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67, z 1968 r. Nr 46, poz. 337 i z 1971 r. Nr 34, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się zarządom budynków mieszkalnych rad narodowych oraz spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego dokonywanie wymiaru (obliczania) i poboru podatku od lokali w budynkach pozostających w ich administracji.

§ 2. Zleca się organom kwaterunkowym Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstw podległym Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych dokonywanie wymiaru (obliczania) i poboru podatku od lokali w budynkach (lokalach) pozostających w zarządzie tych organów i przedsiębiorstw.

§ 3. Jednostki wymienione w § 1 obowiązane są składać organom finansowym prezydiów właściwych rad narodowych w terminach półrocznych do dnia 20 stycznia i 20 lipca każdego roku deklaracje o wysokości wymierzonego i pobranego podatku od lokali w kwotach globalnych ze wszystkich budynków i lokali pozostających w ich zarządzie.

§ 4. Jednostki wymienione w § 2 obowiązane są wpłacać (przelewać) pobrany podatek od lokali na rachunek organu finansowego prezydium właściwej rady narodowej, a w miastach, w których utworzony został fundusz miejski — na rachunek tego funduszu, raz na kwartał w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału, składając jednocześnie zawiadomienie o dokonanej wpłacie (przelewie).

§ 5. Jednostki wymienione w § 1 i 2 stosują przy wymiarze i poborze podatku przepisy § 4, 5, 36 ust. 3, § 37, 39 ust. 2, § 40, 41 ust. 2, § 42 i 44 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67, z 1968 r. Nr 46, poz. 337, z 1971 r. Nr 34, poz. 301 i z 1972 r. Nr 54, poz. 359) oraz § 44 ust. 7 tego rozporządzenia, z wyjątkiem przepisu dotyczącego dostarczania wykazów nieruchomości.

§ 6. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 1951 r. w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od lokali w nieruchomościach pozostających pod zarządem władz i przedsiębiorstw wojskowych oraz od poszczególnych lokali będących pod zarządem tych władz i przedsiębiorstw (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-50, poz. 670 i z 1954 r. Nr A-7, poz. 172),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 stycznia 1952 r. w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od lokali w nieruchomościach pozostających pod zarządem władz bezpieczeństwa publicznego i podległych im przedsiębiorstw (Monitor Polski Nr A-11, poz. 110),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 marca 1966 r. w sprawie wymiaru i poboru podatku od lokali w budynkach pozostających w administracji zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych oraz spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 17, poz. 95).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

307

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1972 r.

w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 3 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom podatku gruntowego, prowadzącym indywidualne gospodarstwa rolne, zwanym dalej „podatnikami”, którzy do dnia 31 grudnia 1975 r. rozpoczną i zakończą w swych gospodarstwach rolnych inwestycje gospodarcze, przyznaje się na warunkach określonych w zarządzeniu ulgę w podatku gruntowym pobieranym przy zastosowaniu stawek procentowych, zwaną dalej „ulgą inwestycyjną”.

Ulgę inwestycyjną przyznaje się także, gdy inwestycje gospodarcze zostały dokonane przez nie będącego podatnikiem dzierżawcę całości lub części gospodarstwa rolnego na gruntach dzierżawionych, a umowa dzierżawy została zawarta na piśmie.

§ 2. Za inwestycje gospodarcze w rozumieniu § 1 uważa się:

- 1) budowę lub rozbudowę budowli i budynków inwentarskich i gospodarczych, tj. obór, chlewów, stodół, pomieszczeń dla owiec, silosów i gnojowników;